

Artık vakit Kerbela -1-

'Hak üzere amel edilmediğini ve batıldan kaçınılmadığını görmüyor musunuz? Böyle bir durumda mümin, Allah'a kavuşmayı (şehit olmayı) istemekte haklıdır.

Ben böyle bir ortamda ölümü saadet biliyorum, zalimlerle yaşamayı ise alçaklık'

16.08.2021 tarihinde yazı yazıldı.

İmam Hüseyin (a.s.), Kerbela bölgesinde konaklama kararı aldığında tarihler Muharrem'ul-Haram ayının -2-ikisini gösteriyordu. İmam Hüseyin (a.s.) eşyalarını indirdikten sonra Ehl-i Beyt'ine ve çadırındaki yakınlarına Allah'a hamd, Peygambere (s.a.v.) salat ve selamdan sonra şöyle buyurdu;

"İşte başımıza gelen olayı görmektesiniz. Gerçekten dünyanın durumu değişmiş, kötülükleri aşikar olmuş, iyilik ve faziletleri ortadan kalkmıştır.

İnsanî faziletlerden ancak kabın içerisinde kalan su damlacıkları kadar pek az bir şey kalmıştır. Halk zillet ve utanç dolu bir hayat sürmektedir.

Hak üzere amel edilmediğini ve batıldan kaçınılmadığını görmüyor musunuz? Böyle bir durumda mümin, Allah'a kavuşmayı (şehit olmayı) istemekte haklıdır.

Ben böyle bir ortamda ölümü saadet biliyorum, zalimlerle yaşamayı ise alçaklık.

İnsanlar, dünya kuludur. Din ise dillerinde dolaşır, dinin sayesinde geçimleri iyi olduğu müddetçe onu savunurlar, zorluklarla imtihan edildiklerinde ise dindarlar azalır."

İmam Hüseyin'in, Kerbela'ya vardığını öğrenen **İbn-i Ziyad**, [Kufe Valisi –Uzun adı **Ubeydullah İbni Ziyad**] İmam'a (a.s) bir mektup daha gönderdi. Mektubunda, Yezid'in kendisine, seni (İmam Hüseyin'i) öldürmedikçe veya biatini almadıkça başımı yastığa koymamamı, karnımı doyurmamamı emrettiğini anlattı.

İmam (a.s.) mektubu okudu sonra yere atıp şöyle buyurdu: **"Halkın rızasını, Allah'ın gazabına tercih eden bir kavim kurtuluşa ermez."**

Elçi mektubun cevabını istediğinde, İmam (a.s.) şu cevabı buyurdu: **"İbn-i Ziyad'ın mektubuna vereceğim bir cevap yoktur. Çünkü Allah'ın azabı onun hakkında sabit olmuştur."**

İmam Hüseyin (a.s) ve kafilesine karşı bin kişilik süvari ordusu gönderen zihniyet bunu yeterli görmemiş olacak ki, 30 bin kişilik ayrı

bir ordu daha hazırlayıp Kerbela'ya gönderdiler.

Bir tarafta 75 kişilik nur kafilesi. Karşılarında ise 30 bini aşkın askerden oluşan dev ordu. Bu dengesizlik küfrün, imanın karşısındaki korkusundan başka bir şey değildir.

İbn-i Ziyad, Ömer b. Sa'd'a [Sahabelerden ve Aşere-i Mübeşşere'den Sa'd bin Ebû Vakkas'ın oğludur.] ; "Hüseyin ve arkadaşlarının su ile temaslarını kes! Onlar bir damla su dahi tadamasınlar." Emrini verdi. Ömer b. Sa'd, 500 kişilik bir süvari birliği Fırat'ın kıyısına göndererek su ile bağlantılarını kesti. (Su ile bağlantılarının kesildiği bu hadise İmam Hüseyin (a.s.)'ın şahadetinden üç gün önce idi.)

Ubeydullah emriyle Ömer b. Sad, Muharrem'in 9'unda yani Tasua gününde kuşatmayı başlattı. O gün (yani Tasua günü) İmam Hüseyin çadırın önünde kısa bir süre uyukladı. Bu esnada, Ömer b. Sa'd'ın ordusu saldırı pozisyonuna geçti. Durumu uzaktan fark eden Hz. Zeynep (a.s.), kardeşinin yanına gelerek; "Kardeşim, düşman çadırlara yaklaşmak üzeredir" dedi.

İmam (a.s.) başını kaldırıp şöyle buyurdu: "**Şimdi ceddım Resulullah (s.a.v.)'i rüyada gördüm ki, bana şöyle buyurdu: "Torunum, yakın bir zamanda Benim yanıma geleceksin."**

Daha sonra İmam (a.s.), kardeşi Ebu'l Fazl'a [**Hz Ali'nin 5.ci oğlu**] ; "**Kardeşim, canım sana feda olsun, atına bin de bunlarla mülakat et ve onların (bu hareketten) hedeflerinin ne olduğunu sor, öğren"** dedi.

Ebu'l Fazl, yirmi kişiyle birlikte düşmana doğru hareket edip onların karşısında yer aldı ve onların bu hareketten hedeflerinin ne olduğunu sordu. **Ömer b. Sa'd'ın** ordusu Hz. **Ebu'l Fazl'a** cevaben, "**Emir'den (İbn-i Ziyad) yeni bir hüküm gelmiştir; ya biat edersiniz veya şimdi sizinle savaşa başlarız"** dediler.

Hz. Ebu'l Fazl, [**Kufe Valisi**] İmam Hüseyin'in (a.s.) huzuruna gelip cevabı ilettili. İmam (a.s) şöyle buyurdu: "**Onların yanına dön. Eğer becerebiliyorsan (bu gece mühlet al) savaşı yarına ertelet ve onları bu akşam bizden def et (savaştan vazgeçir); ta ki bu gece Rabbimize namaz kılalım, O'na dua edelim ve O'ndan mağfiret dileyelim. Çünkü ben namazı, Kur'an okumayı ve fazla dua edip, mağfiret dilemeyi çok seviyorum."**

Ömer b. Sa'd'ın [**Sahabelerden ve Aşere-i Mübeşşere'den Sa'd bin Ebû Vakkas'ın oğludur.**] askerleri epeyce tartıştıktan sonra İmam Hüseyin'in (a.s.) bu teklifi kabul ettiler. Yani ertesi güne kadar kabileye mühlet verildi. Aynı günün ikinci saatlerinde İmam Hüseyin (a.s.) yanındaki o kutlu insanlara şöyle buyurdu;

"Allah'a en güzel şekilde senâ ediyor[**överek Allahî anmak**] , refah ve zorluklarda verdiği nimetlere karşı da şükrediyorum.

Allah'ım! Peygamberliği bizim ailemizde karar kılmakla bize ikramda bulunduğun için Sana hamd olsun. Kuran'ı bize öğrettin, dinde bizi fakih kıldın, bize (hakkı duyan) kulak, (hakkı gören) göz ve hakkı tasdik eden bir kalp verdin ve bizi müşriklerden kılmadın.

Ben, kendi ashabımdan daha hayırlı ve daha iyi bir ashap ve Ehl-i Beyt'imden de daha sadık ve daha vefalı bir Ehl-i Beyt tanımıyorum.

Ceddim Resulullah (s.a.v.) Irak'a çağrılacağımı, Ammura veya Kerbela denilen yerde şehit olacağımı bana haber vermiştir; işte bu vaat edilen sözün, şahadetin zamanı yaklaşmıştır. Bana göre yarın düşmanla karşılaşacağımız gündür.

Artık ben, size izin veriyorum, siz serbestsiniz, biatimi sizden kaldırdım; Allah hepinizi hayırla mükafatlandırsın; bu gecenin karanlığından yararlanarak her biriniz Ehl-i Beyt'imden birisinin elini tutup kendi köy ve şehirlerinize dağılın, kendinizi ölümden kurtarın.

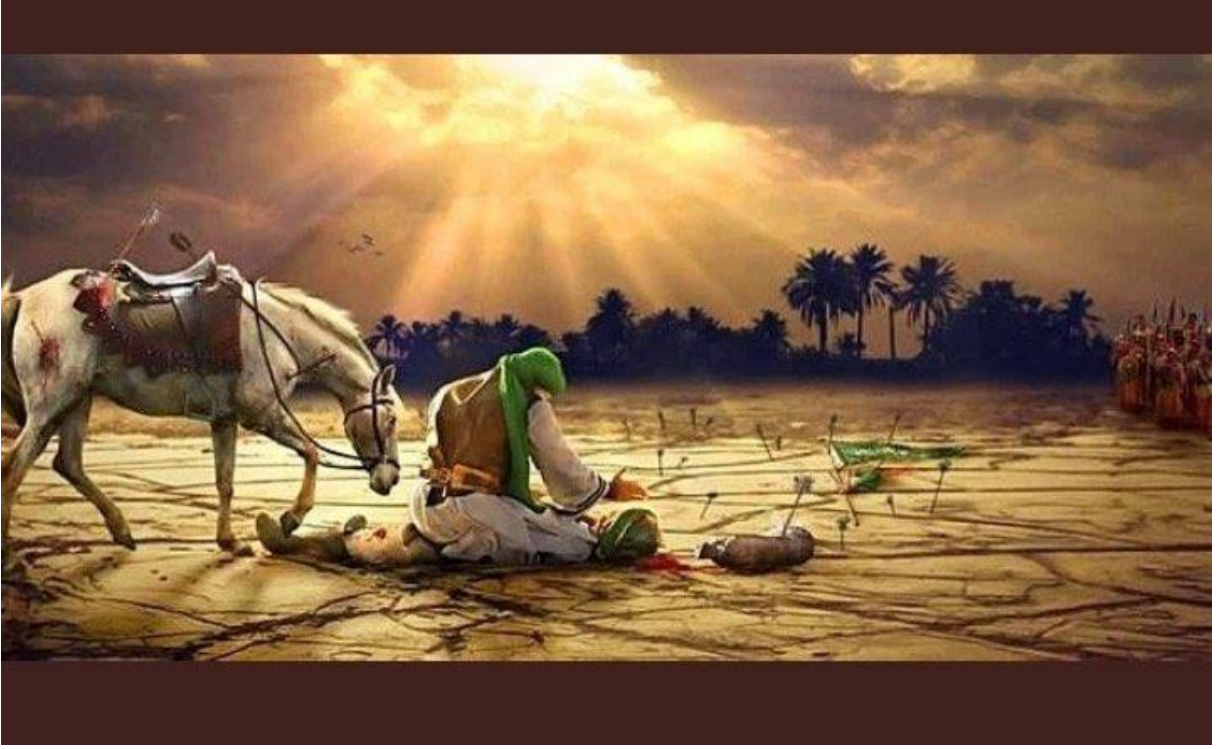

Çünkü bu insanlar sadece beni takip ediyorlar, beni ele geçirirlerse artık diğerleri ile işi olmaz, onlardan vazgeçerler."

İmam Hüseyin'in (a.s.) ashabından biatini kaldırdığını söylediği ve gitmelerine izin verdiği konuşmasının ardından ilk söz alan **kardeşi Abbas bin Ali** [**Hız Hüseyinin üvey kardeşi**] oldu; "Allah böyle bir günü bize göstermesin ki, biz, seni yalnız bırakıp da şehrimize geri dönelim" dedi.

İmam, Akil'in [**Hız Ali'nin Kardeşi** –Hız Hüseyin'in amcası] **çocuklarına bakıp;** "Müslim'in öldürölmesi size yeter. Ben, size izin verdim, gidin artık burada kalmayın" dedi.

Her birlikte dediler ki: "Suphanallah! İnsanlar, bize ne diyecek? Biz, onlara ne cevap vereceğiz? En büyüğümüzü, efendimizi, amcamızı, hem de amcaların en hayırlıların oğullarını yalnız bıraktık, onlarla beraber bir tek ok atmadık, onların yanında bir tek mızrak fırlatmadık, onların yanı başında bir tek kılıç sallamadık, şimdi de onlara neler yapıldığını bilmiyoruz mu diyeceğiz?

Hayır! Allah'a and olsun ki, bunu yapamayız. Tam tersine, canlarımızı, mallarımızı ve ailelerimizi sana feda edeceğiz. Seninle aynı akıbete varmak için seninle omuz omuza savaşağız. Senden sonraki bir hayatı Allah kahretsin."

İmam Hüseyin (a.s.), ashabından kendisini yalnız bırakmayacaklarına dair bu emin sözleri duyduktan sonra ertesi gün yaşanacaklarla ilgili gerçekleri şu dua cümlesiyle açıklamaya başladı: "Allah hepinize en güzel mükafatı versin."

Öleceğini bildiği hâlde savaş hazırlıklarına son derece dikkat eden İmam Hüseyin (a.s.), kendilerini daha iyi savunabilmek için çadırları birbirine iplerle bağlattı. Böylece çadırlar arasından gelebilecek bir düşman saldırısını engelledi. Ertesi sabah ise askerlerini, çadırlar önünde saf tutacak şekilde görevlendirdi. Bu sayede düşmanın sadece ön saftan saldırabileceği tek cephele bir savunma hattı hazırlamış oldu.

Tasua akşamında herkes yarın ki şahadet mertebesine erişmenin heyecanı içindeydi. Öleceklerini bilerek savaşıacak, kanların son damlasına kadar Resulü Allah'ın (s.a.v.) oğlunu koruyacaklardı.

İmam Seccad (a.s.) [On iki imam'ın 4.cüsü] o geceyi şöyle anlatmıştı; "Aşura gecesi babam, dostlarından birkaç kişiyle birlikte çadırda oturmuşlardı. Ebuzer'in kölesi Cevn ise İmam'ın (a.s.) kılıcını düzeltiyordu.

İmam (a.s) bir şiir okuyordu; **"Ey zaman! Bıktım senin arkadaşılığından! Senin nice sabah ve akşamlarına talip olanlar, ölmüş gitmişlerdir. Zaten zaman iyi ve sâlih kişileri tüketmeye doymaz. İşler ancak Celil olan Allah'a rücû eder. Her canlı ahret yoluna çekilir gider"**

Ben, İmam'ın (a.s.) bu şiirinden şahadet haberini ilan ettiğini anladım. Bunun için gözlerim yaşla doldu ama kendimi tuttum. Fakat yatağımın kenarında oturan ve bu şiirleri duyan halam Zeynep (a.s.), İmam'ın (a.s.) ashabı dağılır dağılmaz İmam'ın çadırına gelip, şöyle dedi:

"Yazıklar olsun bana! Keşke ölseydim de böyle bir gün görmeseydim. Ey ölenlerimin yadigârı! Ey kalanlarımların sığınağı! Bu olay adeta bütün büyüklerimizin (babam Ali (a.s.), annem Zehra (a.s.) ve kardeşim Hasan) musibetlerini canlandırdı."

İmam (a.s.), Zeyneb-i Kübra'yı teselli etti ve ona sabretmeyi de tavsiye ederek şöyle buyurdu: "Ey bacım! Allah'ın takdirine sabret. Bil ki, yeryüzünün ehli ölecektir, göklerin ehli de baki kalmayacaktır."

Yeryüzünü kendi kudreti ile yaratan ve insanları diriltecek olan Yüce Allah'ın zatından başka bütün varlıklar yok olucudur. Ve O Allah tektir. Babam, annem ve kardeşim Hasan (a.s.) benden daha iyi idiler. Buna rağmen hepsi ahrete göç ettiler.

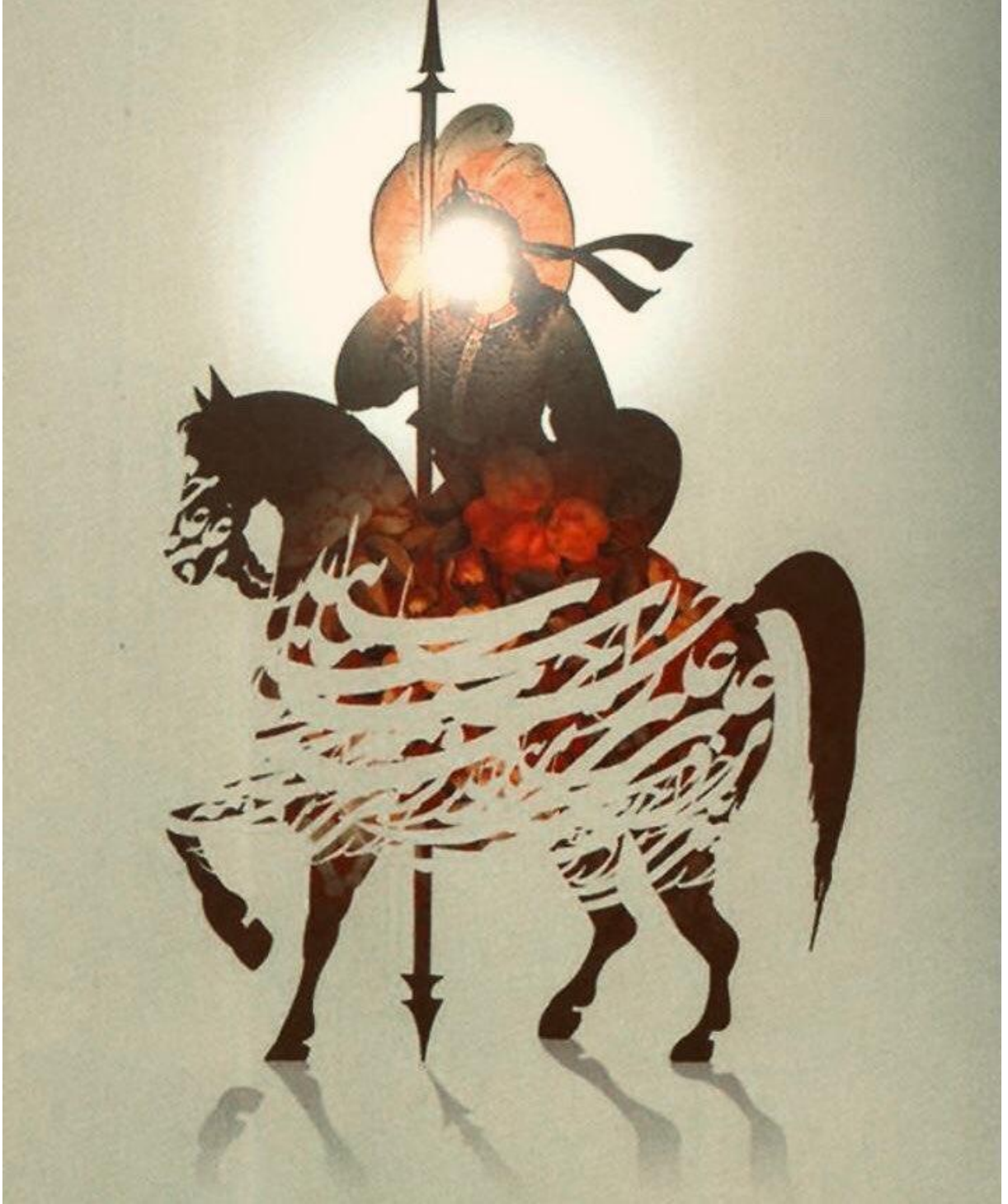
Resulullah'da (s.a.v.), benim için ve her Müslüman için güzel bir örnek vardır. Resulullah'da (s.a.v.) Beka âlemine göç etti.

Ey bacım! Ümmü Gülsüm (a.s.), ey Fatıma (a.s.), ey Rubab! Ben

öldüğümde sakın yakanızı parçalamayın, yüzünüzü tırmalamayın ve size yakışmayacak bir söz söylemeyin."

Hz. Hüseyin (a.s.) ve yanındakiler geceyi ibadetle geçirdiler. Bütün gece namaz kıldılar, Kuran okudular ve Allah'a dua ettiler. Bu manzaradan çok etkilenen otuz iki kişi, Ömer b. Sa'd'ın ordusundan ayrılarak İmam Hüseyin'in (a.s.) saflarına katıldı.

Seher vakti olunca Hüseyin (a.s.) biraz uyukladı. Ardından uyandı ve dedi ki: "Resulüllah'ı (s.a.v.) bir grup ashâbı ile birlikte gördüm. Bana şöyle buyurdu: "Sen bu ümmetin şehidisin, göklerin ve en yüksek semanın ehli, senin gelmeni birbirlerine müjdeliyorlar. İftarın bu gece bizim yanımızda olacaktır, acele et, gecikme..."

Namaz, Kuran ve zikirle geçirilen gecenin sabahında, namazın kılınmasının ardından, İmam Hüseyin (a.s.) arkasındaki cemaate şöyle hitap etti;

"Allah-u Teâlâ, bugün benim ve sizin ölümünüze müsaade etmiştir. Öyleyse direnin, düşmana karşı savaşın.

Ey Kerimzâdeler! Sabırlı olun. Ölüm sizi sıkıntı ve mihnetten geçirip, geniş cennet ve daimî nimetlere ulaştıran köprüden başka bir şey değildir. Hanginiz zindandan saraya gitmeyi sevmez? Halbuki ölüm, düşmanlarınız için saraydan zindana ve azaba intikal etmeye benzer.

Babam, Resulüllah (s.a.v.)'den naklen şöyle buyurdu: "Dünya mümine zindan, kâfire ise cennettir. Ölüm, müminleri cennetlerine, kâfirleri ise cehennemlerine ulaştıran bir köprüdür. Ne yalan duymuşum ve ne de yalan konuştum."

Artık savaşın kaçınılmaz olduğu kesinlik kazanmıştı. Verilen mühlet sona ermiş ve ordu saldırı pozisyonunu almıştı.

İmam Hüseyin (a.s) ordunun sağ kanadını Züheyr bin Kayn'a [Kufe'de yaşayan Beceli kabilesi büyüklerinden], sol kanadını Habib bin Mezahir'e,[Hz Hüseyinin arkadaşlarından] sancağı ise kardeşi Abbas'a [Hz Hüseyin in üvey kardeşi] verdi. Geri kalan ev halkını ise kendisi ile beraber merkezde topladı.

İmam'ın, ordusu için bu hazırlıkları yaptığı sırada, mer bin Sa'd komutasındaki on binlerce kişilik ordu da saldırı pozisyonuna geçmişti. Bu manzarayı gören İmam Hüseyin (a.s.) ellerini Cenab-ı Hakka açarak şöyle yardım diledi:

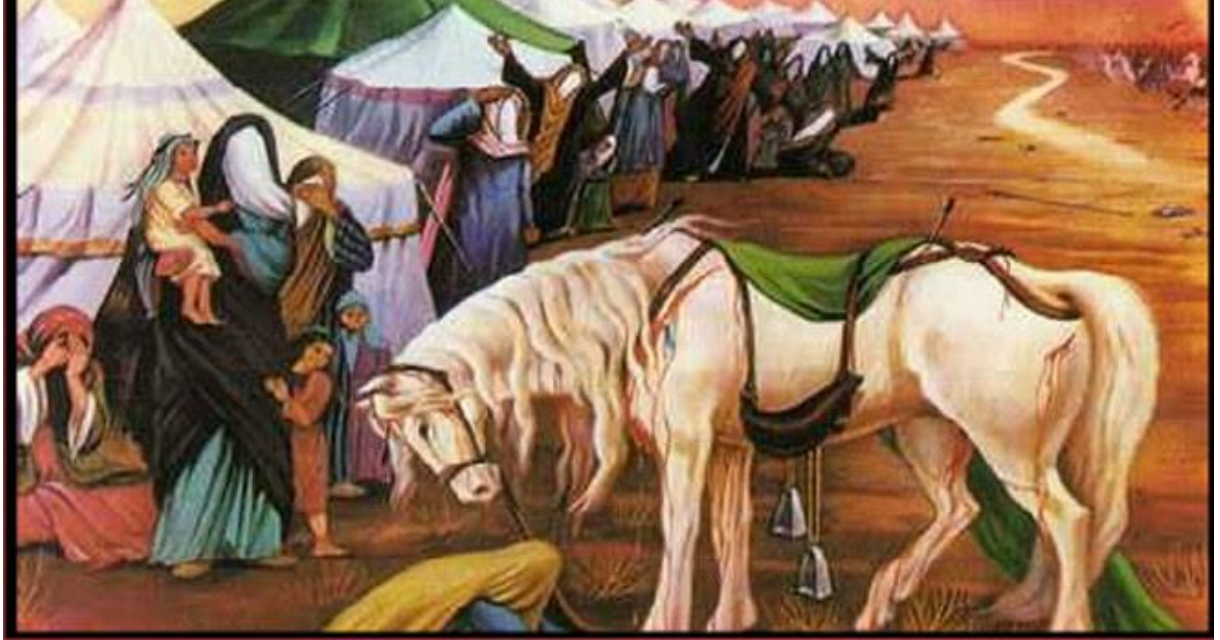

"Allah'ım! Her kederde benim güvencem Sensin. Her zorlukta benim midim Sensin. Karşıma çıkan her meselede benim güvencem ve donanımım Sensin. Kalbi zayıf düşüren, insanı çaresiz bırakan, dostların bırakıp kaçmasına ve düşmanların şamata yapmasına neden olan nice felaketleri, başkasından yüz çevirip Sana yönelerek, Sana sundum, Sana şikayet ettim. Sen de, beni bu felaketlerden kurtardın.

Bana çıkış yolu gösterdin. Her nimetin velisi, her güzelliğin sahibi ve her arzunun mercii Sensin."

Ömer b. Sa'd'ın ordusundakiler, İmam Hüseyin'in (a.s.) kanını akıtmakla Allah'a yaklaşacaklarını zannediyorlardı. İki tarafın da son hazırlıklarını yaptığı bir sırada İmam Hüseyin (a.s.) karşındakilere son bir nasihatle bulunmak için düşman askerlerine yaklaşmış ve atının üzerinden şöyle seslenmişti;

"Ey insanlar! Beni dinleyin! Üzerime düşen sizlere öğüt ve nasihatimi dinlemedikçe ve bu bölgeye gelmemin sebebini öğrenmedikçe savaş hususunda acele etmeyin.

Eğer delilimi kabul edip, sözümü tasdik eder de bana karşı insaflı davranırsanız, saadet yolunu bulursunuz. Artık benimle de savaşmaya hiçbir sebep kalmaz.

Eğer delilimi kabul etmezseniz, daha sonra yaptığınız işin gam ve üzüntünüze sebep olmaması için de ortaklarınızı bir araya toplayıp düşünüp, taşının ve hakkımda aldığınız kararı uygulayın. Bana göz

açtırmayın. Şüphesiz benim yardımcım Kuran'ı indiren Allah'tır. Salih kulların yardımcısı da O'dur."

Hamd ve salattan sonra İmam Hüseyin (a.s) sözlerine şöyle devam etti:

"Şimdi benim soyumu araştırın ve bakın, ben kimim? Sonra vicdanınızla baş başa kalın ve nefsinizi ayıplayın. Bakın bakalım, beni öldürmeniz, sizin için uygun mudur?

Ben, Peygamberinizin (s.a.v.) kızının oğlu değil miyim?

Peygamberinizin (s.a.v.) vasisi, Resulullah'ın (s.a.v.) Allah katından getirdiğini ilk tasdik eden, ilk mümin Ali'nin (a.s.) oğlu değil miyim?

Şehitlerin efendisi Hamza, benim amcam değil mi? Resulullah'ın (s.a.v.) benim ve kardeşimin hakkında, "Şu ikisi cennet gençlerinin efendileridir" dediğini duymadınız mı?

Eğer benim dediklerimi doğruluyorsanız -ki haktan ibarettir- Allah'a yemin ederim ki, Allah'ın yalan söyleyenlere buğz ettiğini öğrendiğim günden beri yalan söylemedim. Yok, eğer, beni yalanlıyorsanız, içinizde, sorduğunuzda size doğruyu söyleyecek kimseler vardır.

Câbir bin Abdullah el-Ensârî'ye, Ebu Said el-Hudrî'ye, Sahl b. Sa'd es-Saidî'ye, Zed b. Erkam'a ve Enes bin Mâlik'e sorun. Resulullah (s.a.v.)'in bu sözleri benim ve kardeşim hakkında söylediğini duyduklarını size söyleyeceklerdir. Kanımı dökmenizi engellemeye bu kadar yetmez mi?

Eğer bundan şüphe ediyorsanız, benim, Hazreti Peygamberin (s.a.v.) kızının oğlu olduğumdan da mı şüphe ediyorsunuz? Allah'a yemin ederim ki, doğu ve batı arasında, ne sizin içinizde, ne de başka topluluklar içerisinde benden başka Peygamberin (s.a.v.) kızının oğlu yoktur.

Yuh olsun size! Sizden birini öldürdüm de mi, buna karşılık beni öldürmek istiyorsunuz? Yoksa birinizin malını mı yedim? Ya da birinizi yaraladım da onun karşılığı olarak mı benim kanımı dökmek istiyorsunuz?" dedi.

(devam edecek... geniş bilgi ve hikmetler için bkz. Prof. Dr. [Haydar Baş](#) İmam Hüseyin (a.s) eseri) H: Akın Aydın